

NIEUWSBRIEF MAART 2024   NUMMER 2024-03

In deze editie: **Van de Bestuurstafel**
Reisverslag WWI Battlefield Tour (bijdrage Dré van Roomen)
Promotieteam op Militaria beurs
Herdenking Gendringen - Etten
Uitgelicht: het verhaal van een Canadese veteraan
Diversen

Van de Bestuurstafel.

Vanwege meerdere onbezette stoelen in de bestuurskamer is er voor deze editie geen inbreng van die zijde.

Actueel zijn er 4 vacatures, die bij de komende Algemene Leden Vergadering (ALV) hopelijk weer ingevuld kunnen worden.

Zoals in de, reeds verzonden, informatie aan de leden was te lezen moet invulling worden gegeven aan de volgende bestuursfuncties:

President; 2^e Vice-President; Secretaris en Penningmeester.

Begrijpelijk is dat de nog zittende bestuursleden op dit moment hun agenda goed gevuld hebben met de voorbereidingen voor de ALV op 7 april a.s.

Daarnaast wordt door enigen van hen ook nog invulling gegeven aan de kernactiviteit van onze vereniging: namelijk het bijwonen van herdenkingen waarvoor een uitnodiging is ontvangen.

De Redactie.

Reisverslag WW I Battlefield Tour.

Ieper, 16-17 maart 2024.

Bijdrage van comrade Dré van Roomen.

Hier het reisverslag van de WW1 Battlefieldtour (hierna: BFT) op zaterdag 16 maart en zondag 17 maart jl. door (stichting) The Dutch Polar Bears en vrienden.

Zoals jullie al wellicht bekend bevinden zich onder de The Dutch Polar Bears en vrienden enkele comrades van de Royal Canadian Legion Branch 005. Er is dan ook sprake van een zeer warme band tussen de beide organisaties.

Vorig jaar reisden we voor een eerste maal af voor een Eerste Wereldoorlog battlefield tour naar de omgeving van De Somme in Frankrijk. Die reis smaakte naar meer, dus waren de plannen voor een volgende trip al snel gemaakt. Onder onze vrienden hebben we gelukkig ook enkele mensen die er veel van af weten en regelmatig dergelijke tours organiseren, o.a. voor Defensie.

De organisatie van deze trip was weer in handen van Hans Molier en Dré Nagtegaal. Hans doet voor The Dutch Polar Bears regelmatig onderzoek, met name naar de "Faces to Graves" van de oorlogsgraven in Roosendaal e/o en werkt in het dagelijkse leven als personeelsadministrateur.

Dré werkt bij defensie bij het Korps Commando Troepen (KCT) sectie Elementaire Commando Opleiding (ECO) en is ook drager van de speciale groene baret van dat Korps. Hij heeft en schat aan ervaring. Hij heeft samen met een collega ook een eigen BFT-onderneming genaamd "[Tales from the front](#)". U raadt het al, dat maakt dat een BFT door hun tot in de puntjes en met militaire precisie is geregeld. Echt een aanrader om door deze 2 goede vrienden rondgeleid te worden op de slagvelden van toen.

Zaterdagmorgen 07:30 uur stipt vertrek richting Ieper, geen minuut later. Eerst verzamelen en hier en daar wat carpool afspraken gemaakt. Van tevoren was er natuurlijk al een reisgids rondgestuurd en waarvan verwacht werd dat je die natuurlijk thuis al bestudeerd had. Onderweg hadden we wat vertraging door "Belgische" wegwerkzaamheden. Plots van 3 rijstroken naar 1 en dan erachter komen dat de wegwerkzaamheden voornamelijk bestonden uit "werkoverleg" tussen een groepje wegwerkers. Eéntje op zijn knieën en de rest al leunend op een schep of bezem er naast...

Enfin rond 10 uur arriveerden we bij het van tevoren door de organisatie geboekte hotel Kasteelhof 't Hooghe in de buurt van Ieper.

Gelegen midden in het voormalige slagveld. Prachtig hotel met de uitstraling van een 'cottage'; helemaal in stijl en met in de tuin restanten van loopgraven etc. Daar even onder genot van een bak koffie eerst de troepen weer verzamelen, korte briefing en op pad!

Eerste thema was het [Kerstbestand van Ploegsteert](#).

Rond Kerst 1914 ontstond er een sfeer van "leven en laten leven".

Soldaten van beide kanten verbleven in de loopgraven onder erbarmelijke omstandigheden. Hoewel er een belofte was dat de oorlog met Kerst voorbij zou zijn, bleek daar in werkelijkheid niets van waar. De geschiedenis leert dat de oorlog nog jaren zou voortduren.

Gedenkteken Kerstbestand
Ploegsteert

In de loopgraven werden Kerstliederen gezongen, voor beide partijen hoorbaar.

Op enig moment werd er zelfs in "niemandsland" bij St. Yvon een voetbalwedstrijd gespeeld die, volgens de overlevering, met 3-2 werd gewonnen door de Duitsers.

Vervolgens zijn we richting Mesen gegaan.

Daar kregen wij uitleg over de zogenaamde mijnen slag.

De [mijnen slag bij Mesen](#) was deel van een Britse aanval, die duurde van 7 tot 14 juni 1917.

Op 7 juni 1917 om precies 04:10 uur lieten de Britse troepen 19 van de totaal 24 geplaatste mijnen exploderen vanaf Hill 60 tot aan de bossen bij Ploegsteert. Overigens ontplofte er op 17 juli 1955 bij Ploegsteert nog 1 mijn t.g.v. een blikseminslag.

In Mesen hebben we de kerktoeren nog kunnen beklimmen, waardoor je boven op de toren een mooi uitzicht hebt over de omgeving. Een mooi moment om de meegebrachte drone de lucht in te sturen om onze aanwezigheid op de toren voor het nageslacht vast te leggen.

Overigens zag het er even naar uit dat we de tour moesten onderbreken, omdat comrade Ad van Uffelen onfortuinlijk tegen een deur liep en behoorlijk z'n hoofd stootte. Maar ondanks een flinke buil konden we met onze tour toch verder gaan en het plaatselijke museum bezoeken.

Voor het museum/ stadhuis staat overigens een prachtig monument in de vorm van soldaten die de eerdergenoemde voetbalwedstrijd doen herinneren.

Aanvulling redactie:

Werd in december 2014 onthuld door de voorzitter van de Europese voetbalbond UEFA, Michel Platini.

Na dit museumbezoek hebben we heerlijk geluncht in Mesen, ook vooraf tot in de puntjes geregeld door Hans. Mesen is overigens de kleinste stad van België. Na de lunch gingen we weer richting 't Hooghe.

Door zijn hogere ligging is 't Hooghe tijdens de 1^e Wereldoorlog een strategisch doelwit voor de strijdende partijen.

Er werd gevochten om de Bellewaarde Ridge, zoals de Britten de heuvelkam noemden. Aanvallen werden beantwoord met tegenaanvallen en de terreinwinsten waren nihil. Het eens zo vredige landschap verandert in een apocalyptische omgeving, waar doden bleven liggen tot ze verpulverd werden door nieuwe bombardementen.

**24ste Bataljon Australian Imperial Force bij Bellewaarde Ridge.
September 1917**

Tot onze grote verbazing en ergernis is daar in die omgeving ook een "pretpark" gesitueerd.
Er moeten daar immers nog vele vermiste gesneuvelden liggen.

Rond 16:30 uur hebben we vervolgens feitelijk ingecheckt in ons mooie hotel, waarna we afreisden naar Ieper voor een diner bij de bekende Lakenhallen.

De stad Ieper en de Lakenhallen zijn later weer teruggebracht in de vooroorlogse staat, grotendeels met Duits geld als onderdeel van de afgedwongen "Wiedergutmachung". Dat terugbrengen in de vooroorlogse staat blijkt heel goed geslaagd, want wat is Ieper mooi!

Na het diner hebben we ons aangesloten bij de mensenmassa nabij de Menenpoort voor de dagelijkse 'Last Post Ceremonie'.

Zoals bij velen wel bekend is wordt onder de machtige Menenpoort/Menin Gate vanaf 2 juli 1928 (uitgezonderd de jaren 1940 – 1944) op klokslag 20:00 uur de 'Last Post' geblazen door een groep klaroeners van de Stedelijke Vrijwillige Brandweer van Ieper.

Opdat wij niet vergeten!

Helaas stond de Menenpoort in de steigers, waardoor de ceremonie pal voor het monument plaatsvond.

Rijen dik met bezoekers.

Comrade Amanda Slotboom heeft bij deze ceremonie nog een krans gelegd. Overigens had zij voor de gelegenheid de medailles van haar betovergrootvader bij zich, die zowel in de Boerenoorlog als de 1^e Wereldoorlog heeft gestreden. Heel bijzonder!

Na het bezoek en Ieper zijn we weer teruggegaan naar ons hotel, waar onder het genot van borrelnootjes en een drankje (of twee) de dag werd "geëvalueerd".

Op tijd de mandjes opgezocht, want de volgende dag werden we weer fris en fruitig bij het ochtend appèl verwacht. "Op tijd is te laat" zo wordt in militaire kringen gezegd!

Enfin, na een heel goed ontbijt werd van ons verwacht dat we om 10:15 uur precies weer op tour zouden gaan.

Dat kan natuurlijk niet zonder een briefing in de, tot "Operations Room" omgetoverde, gezamenlijke ruimte van het hotel.

Ook daar werd met militaire precisie het programma van de dag voorgeschoteld.

De landkaarten erbij!

Wel weer wat geleerd bij de briefing:

"je wijst niets aan met een vinger op een kaart".

Vragen? Geen vragen. Uitchecken! Ik houd daarvan.

Op naar de omgeving van: [Tyne Cot Cemetery](#).

Oorspronkelijk een versterkte positie van de Duitse Flanders I-stelling waar Australische troepen in oktober 1917 een eerstehulp post inrichtten.

Er ontstond al snel een kleine begraafplaats, maar werd uiteindelijk de laatste rustplaats voor meer gesneuvelden dan op elke andere Britse militaire begraafplaats op het Europese vasteland. Van de 11.956 grafstenen dragen er slechts 3.588 de naam van de gesneuvelde. Héél indrukwekkend!

Tyne Cot Cemetery

Daarna brachten we een bezoek aan de Duitse begraafplaats in Langemark. Ook heel erg indrukwekkend, er liggen meer dan 44.000 Duitse soldaten begraven. Soldaten waarvan men geen identificatie had werden begraven in een zogenaamd "Kameradengrab".

Ook op deze begraafplaats zijn net als op Tyne Cot enkele bunkers aanwezig. Saillant detail: "der Führer" bezocht in 1940 deze begraafplaats, als onderdeel van de Nazi-propaganda.

Hij had overigens, zoals bekend, zelf ook deelgenomen aan de 1^e Wereldoorlog, maar hij overleefde vele aanslagen op z'n leven. What if?

Als afsluiting van de battlefield tour brachten we een bezoek het monument in Sint-Juliaan. Dit monument, '[The Brooding Soldier](#)' genaamd, is een indrukwekkend Canadees monument, ter herdenking aan de 2000 militairen die het leven lieten tijdens de Duitse gasaanval van 22 – 24 april 1915.

Een heel indrukwekkend monument van zo'n 10 meter hoog, met boven een Canadese soldaat, rustend op zijn geweer en die lijkt na te denken over het lot van zijn gesneuvelde "brothers in arms" of het zinloze van een oorlog.

Hierna volgde een lunch, nou ja lunch? Voor enkelen onder ons was het een heel gevecht om deze rijk gevulde broodjes hamburger verorberd te krijgen. Maar, zoals te doen gebruikelijk, in België heel lekker. De lunch werd genuttigd in Poelkapelle.

Langemark

Deze houding kennen we van de zogenaamde "silent party", zoals wij als RCL ook vaak zien bij ceremonies.

Na een laatste groet keerde iedereen huiswaarts, waar deze hele trip nog eens werd overdacht.

Wat een indrukwekkende tour! Dat in 2 dagen, véél te kort om alles mee te krijgen.

Het positieve is dat in elk geval dat mijn eega en ik nog eens terug keren.

In Flanders' Fields

In Flanders' fields the poppies blow
Between the crosses, row on row,
That mark our place; and in the sky
The larks, still bravely singing, fly
Scarce heard amid the guns below.

We are the dead. Short days ago
We lived, felt dawn, saw sunset glow,
Loved, and were loved, and now we lie
In Flanders' fields.

Take up our quarrel with the foe:
To you from failing hands we throw
The torch, be yours to hold it high.
If ye break faith with us who die
We shall not sleep, though poppies grow
In Flanders' fields.

Major John McCrae, 1915

In Flanders fields the poppies blow...

We shall not sleep, though poppies grow in Flanders fields.

Dré van Roomen

RCL comrades die aan deze tour deelnamen.

Beursbericht van het Promotie Team.

24 maart 2024, Gorinchem.

De beursintroductie van het promotieteam van RCL Branch 005 is geslaagd. Nee, verwacht hier geen informatie over een koers.

Dit keer kon het team met recht zeggen: 'And now...something quite different'.

Standplaats: De Evenementhal in Gorinchem.

Hier worden vele militaire 'goederen' aangeprezen en verkocht.

De belangstelling voor onze aanwezigheid was goed. Wij kregen veel vragen van bezoekers over onze deelname aan de beurs en hadden ook goede gesprekken over de doelstellingen van RCL, onze Branch en de Youth Auxiliary in het bijzonder.

Reinier en Suzanne zijn in dat kader, met filmpjes en uitleg, een goede toevoeging in het team. En natuurlijk bij de organisatie en verkoop.

De nieuwe RCMP-pop, die de Canadese ambassade in Nederland ons geschonken heeft, deed het goed bij de promotietent en valt lekker op in de wandelgangen.

Waarvoor nogmaals dank!

Natuurlijk spraken we bekenden, zelfs RCL005-comrades, maar ook leden van het Royal British Legion, die ook op de beurs een marktkraam hadden.

Er was vooraf geen verwachting over een mogelijke opbrengst, omdat dit de eerste keer was dat RCL005 met de promotietent op deze beurs aanwezig was, maar gelukkig viel die niet tegen. Voor het Poppyfonds waren, waarschijnlijk vanwege het voorjaar, de bijbehorende Poppyzaadjes heel geliefd. Deze pakketjes worden verkocht voor € 2,-- per stuk.

En belangrijker nog: er is veel promotie en bekendheid gegeven aan de doelstellingen van onze organisatie.

We zullen moeten bekijken of dit één keer per jaar voor herhaling vatbaar is, want het vergt veel organisatie en inzet van het promotieteam, maar dat hebben we graag gedaan.

Het promotieteam:

Elly van Wakeren

Conny Lempke

**Reinier en Suzanne
Groeneveld**

Ruud Janssen

Gendringen, 30 maart 2024.

Bron: Oude-IJsselstreek.nl en gelderlander.nl

Op 30 maart werd in Gedenk- en Wandelpark 't Olde Kerkhof in Gendringen een herdenking gehouden ter nagedachtenis aan meer dan 650 omgekomen oorlogsslachtoffers (burgers en militairen) tijdens de Tweede Wereldoorlog uit de voormalige gemeenten Gendringen en Wisch. De herdenking vond plaats bij het monument 'Opdat Wij Niet Vergeten'. Muziek werd verzorgd door Fanfare Bereden Wapens van de Krijgsmacht.

Een hoofdrol was deze zaterdagmiddag weggelegd voor de jongeren; precies zoals de Youth Auxiliary van RCL 005 dat voorstaat. Zij vertelden de verhalen uit de oorlogstijd, lazen gedichten voor en legden bloemen.

'Ze zijn onze vaandeldragers, ze moeten het overnemen en daarom moeten we ze betrekken. Om te herdenken, en om te voorkomen', aldus de organisatie.

Schoolkinderen hadden tulpen gemaakt met een "Maple Leaf" eraan, met namen erop. Die werden in houten blokken geplaatst voor het monument.

Namens de gemeente hield locoburgemeester Janine Kock een toespraak.

'Vandaag herdenken we de ruim 650 slachtoffers die zijn gevallen in de vroegere gemeente Gendringen en Wisch tijdens de Tweede Wereldoorlog.

We staan stil bij het diepe leed dat zij en hun nabestaanden hebben doorstaan. Dat leed dat soms nog generaties later voelbaar is. Wie had kunnen denken, dat 79 jaar later in Europa de geschiedenis zich lijkt te herhalen'.

De eerste krans werd ook door haar gelegd.

De Canadese Ambassade werd vertegenwoordigd door sergeant Nicole Mitchell, die ook een krans legde.

Voor The Royal Canadian Legion Branch 005 'Liberation of the Netherlands' was 1ste Vicepresident Gerrit Bruggink aanwezig. Ook hij legde een krans ter nagedachtenis van de slachtoffers.

Etten, 31 maart 2024.

Bron: oude-ijsselstreek.nl

De organisatie van de bevrijdingsherdenking in Etten is bij de Ettense Molenstichting in goede handen.

Maar zelfs zij kunnen de weergoden niet naar hun hand zetten.

79 jaar geleden was het weer rustig, maar verstoorde het oorlogsgeweld de rust in Etten en omgeving.

Het South Saskatchewan Regiment naderde om het dorp te bevrijden. Het regiment verloor bij de gevechten rond Etten vijf militairen. Ook vier inwoners van Etten kwamen om het leven.

Op zondag 31 maart van dit jaar waren de weersomstandigheden beduidend slechter tijdens de herdenkingsceremonie.

Ondanks de stromende regen was de opkomst groot te noemen.

Mevrouw Maasdam, waarnemend burgemeester sinds 7 maart jl. was aanwezig en voerde het woord.

Een kort citaat daaruit:

'De oorlogsslachtoffers die wij vandaag herdenken, hebben het hoogste offer gebracht. Laten we uit respect, hun verhalen blijven vertellen en onze dankbaarheid uitspreken. Vandaag, morgen en alle jaren die volgen. Zodat ook de komende generaties ervan doordrongen zijn dat vrijheid geen vanzelfsprekendheid is. Vrijheid moeten we beschermen en koesteren.'

Ook kinderburgemeester Bente Tiemessen was aanwezig.

Burgemeester Maasdam en Bente legden een krans.

Aanwezig was ook de heer Peter van der Meij van de organisatie **'In Our Fathers Footsteps'**.

Verder namen aan de herdenking deel: Het vrouwenkoor 'Con Brio' samen met 'The Voices' uit Etten.

Ook aanwezig was een piper van 'City of Apeldoorn' en de Colour Party van The Royal Canadian Legion Branch 005.

Nieuw voor Etten was de aanwezigheid van de Canadian Remembrance Torch.

Dat wil zeggen: een exacte kopie van het origineel die destijds (september 2022) door deelnemers aan de herdenkingstocht 'In Our Father Footsteps' overgedragen werd aan de Nederlandse comités die zich in te zetten voor de herdenkingen in Nederland.

Zoals we al enige keren publiceerden werd in 2023 de Youth Auxiliary van RCL Branch 005 opgericht.

Vertegenwoordig(st)ers daarvan hebben de inzet van de Torch bij ceremonies op zich genomen.

Weer of geen weer, kunnen we rustig stellen.

In Etten trotseerde Suzanne Groeneveld namens Youth Auxiliary de elementen. Op de foto hiernaast nog net zichtbaar met haar rode jas en zwarte baret, links van de spreker.

Leden van Schutterij 'De Eendracht' waren eveneens aanwezig bij de ceremonie.

De schutterskoning, samen met de schutterskoningin en de schuttersprinses hadden nogal wat moeite om de Torch te ontsteken.

Namens RCL Branch 005 'Liberation of the Netherlands' legde 1st Vice-President Gerrit Brugging een krans.

Uitgelicht.

04-03-2024 19.22 - Herman Sligman: Good evening Danny.
Question: Photo with the soldiers:
You are in the back row, 2nd from right?
04-03-2024 19.23 - Murphy Danny: Yes, correct.
Vanavond een borrel, is 63 jaar geleden.
04-03-2024 19.24 - Herman Sligman: Wow. Ja, heb een en ander gelezen.
Neem ik er ook één en proost op jouw. All the best.

Een beetje een eigenaardig begin van een column, denkt u?
Voor u misschien wel, voor ondergetekende niet.
Hij weet wat er hierna nog komt.

De aanleiding tot dit artikel was de foto die u hier rechts ziet.
In editie 2024-01 vermelden we het volgende:

*'Tijdens de Nieuwjaarsreceptie op 21 januari jl. werden twee comrades, met Canadese roots, enorm verrast.
Danny Murphy en Wayne Healey.*

*Beiden officieel erkende Canadese veteranen en beiden tijdens hun diensttijd gewond geraakt.
Danny en Wayne kregen een prachtige quilt uitgereikt.
Vervaardigd door vrijwilligsters van de Canadese Vereniging 'Quilts for Valour'.*

Als je dit hoort en ziet, denk je: daar moet een verhaal achter zitten.

Als eerste hebben contact gehad met Danny Murphy, op de foto links naast de ambassadeur van Canada, Zijne Excellentie Hugh Adsett.

Het ligt niet in Danny's aard om met zijn inzet als militair te pronken.
Maar desgevraagd wil hij er wel wat over vertellen en wat van zijn ervaringen met ons te delen. Per slot van rekening is de toekenning en uitreiking van zo'n quilt niet 'zomaar'.
Daarvoor moet wel degelijk een goede grond zijn.

Danny had een aantal foto's en informatie opgestuurd en dat leidde tot het WhatsApp contact dat u hier als opening las.

De foto waarover we contact hadden ziet u hier links.

Danny staande, tweede van rechts.

De foto is gemaakt op de terugreis tijdens een tussenstop, toe ze een bezoek brachten aan Pisa in Italië.

De bekende scheve toren zit u op de achtergrond.

Wat was de achtergrond voor het relaas dat Danny met ons wil delen.

Hiervoor moeten we o.a. de verslagen lezen van het Canadese Lagerhuis.
De vertaling is zo dicht mogelijk bij de Engelse tekst gebleven.
Wel zijn uitgebreide passages hier achterwege gelaten.

6 maart 1961 -

Howard C. Green (staatssecretaris van Buitenlandse Zaken)

'Mijnheer de Voorzitter,

het Parlement verwacht dat ik een verklaring afleg over het incident dat dit weekend in Congo plaatsvond, toen Canadese soldaten betrokken waren bij gevechten tussen strijdkrachten van de Verenigde Naties en Congolese troepen in Matadi, een havenstad aan de rivier de Congo. ongeveer 260 mijl ten zuidwesten van Leopoldstad, en het belangrijkste marinebevoorradingscentrum voor operaties van de Verenigde Naties in Congo.

Op zaterdag 4 maart, rond het middaguur, plaatselijke tijd, vielen eenheden van het Congolese leger een strijdmacht van de Verenigde Naties aan die in Matadi gestationeerd was. Deze strijdmacht bestond uit Soedanese infanterie en een detachement van het Royal Canadian Corps of Signals. De laatst genoemden bemanden het communicatiestation voor het Commando van de Verenigde Naties.

De strijdkrachten van de Verenigde Naties beantwoordden het vuur. Het gebouw waarin het communicatiestation was gevestigd, werd getroffen door antitank-, mortier- en handvuurwapens.

De directe communicatie tussen het hoofdkwartier van de Verenigde Naties in Leopoldstad en Matadi stopte om ongeveer 16.30 uur, plaatselijke tijd, op die zaterdag.

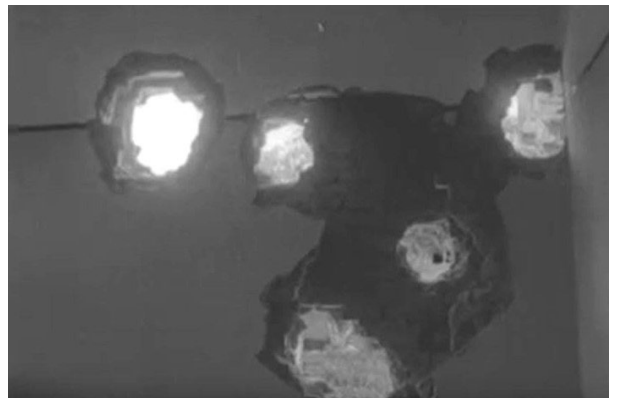

Het pand in Matadi waar het Canadese verbindingscentrum was gevestigd

Zodra informatie over de aanval zondagochtend in Ottawa was ontvangen, nam de Canadese permanente vertegenwoordiger in New York, (bij de Verenigde Naties-hs) onder mijn instructies, contact op met de secretaris-generaal om te proberen de feiten vast te stellen en de ernstige bezorgdheid van de Canadese regering over de aanval uit te drukken en het lot van onze mannen.

Stille getuigen 1

Stille getuigen 2

Hierna volgt een uitleg over de contacten met de Canadese vertegenwoordiging bij de Verenigde Naties.

Vervolg toespraak Howard C. Green:

'Gistermiddag (5 maart 1961-hs) ontving ik een bericht van onze permanente vertegenwoordiger in New York dat de autoriteiten van de Verenigde Naties op 5 maart om 11.00 uur lokale tijd een staakt-het-vuren hadden gesloten met de Congolezen. Er was een periode afgesproken voor de uitwisseling van gevangenen en voor het herstel van de orde, en voor dit doel werd een gemengde VN-Congolese commissie opgericht.

*In dit rapport werden de namen van de Canadezen die bij de gevechten betrokken waren als volgt vermeld: kapitein G. E. Belanger, stafsergeant L. H. Harris, sergeant F. B. Wood; Seinmannen C.G. Bates, R.M. Beggs, C.B. Bostwick, G.A. Janules, **D.J. Murphy** en H.B. Strike.*

In dit eerste rapport werden geen Canadese slachtoffers vermeld, maar werden zeven man van de Soedanese troepen als vermist opgegeven. Er werd verklaard dat de secretaris-generaal rechtstreeks een protest naar president Kasavubu had gestuurd over de Canadese en andere gevangenen.

Gistermiddag ontving ik nog een rapport van de permanente vertegenwoordiger van Canada, die door het VN-hoofdkwartier in New York was geïnformeerd dat acht van de negen Canadezen wier namen ik heb genoemd, waren vrijgelaten en met een vliegtuig van de Verenigde Naties van Matadi naar Leopoldstad waren gebracht.

Drie van onze mannen werden beschreven als lichtgewond.

Congolees wijst naar bebloede matras

seen when he went out to talk to the attacking Congolese troops during a lull in the fighting.
Capt. Belanger, an officer with the Royal 22nd Regiment on loan to the Canadian signal unit in the Congo, was arrested by Congolese soldiers and held for five hours last December.
The other Canadians involved were Sgt. Frank Wood, 34, Calgary; Staff Sgt. L. H. Harris, 37, of Griesback, Alta.; Sig. C. B. Bostwick, 19, Hatfield N.B.; Sig. Charles Janules, 30, Toronto; Sig. Daniel Murphy, 21, Vancouver, and Sig. Herbert Strike, 20, Montreal.

Er werd verklaard dat kapitein Belanger niet tot de vrijgelatenen behoorde.

Kapitein Belanger was op 4 maart omstreeks vier uur plaatselijke tijd naar buiten gegaan om een staakt-het-vuren te regelen en was daarna niet meer gezien.

Hij werd daarom als vermist opgegeven en er werd actie ondernomen om zijn nabestaanden op de hoogte te stellen.

Volgens een rapport dat we een half uur geleden hebben ontvangen, is kapitein Belanger sindsdien ongedeerd in Leopoldstad aangekomen.

Na de angst veroorzaakt door de langdurige onzekerheid over zijn lot ben er zeker van dat het huis en de Canadezen overal mijn opluchting over dit goede nieuws zullen delen'.

Hierna volgde nog een uiteenzetting welke maatregelen de Verenigde Naties wil/zou moeten nemen om de veiligheid van de aanwezige troepen beter te bewaken.

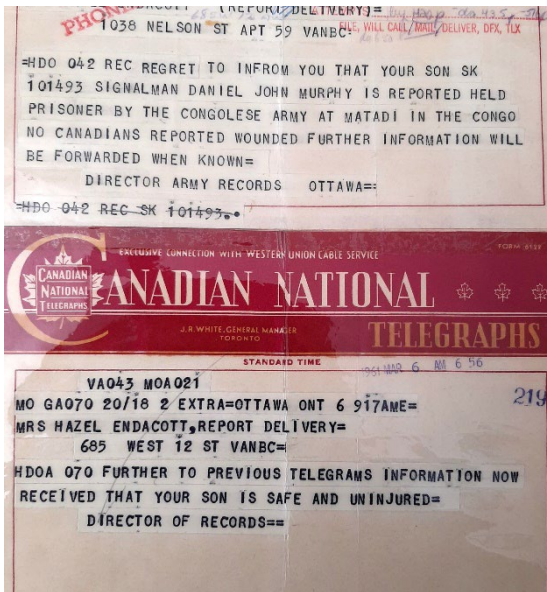
De Congolese soldaten poseerden graag voor een 'stoere foto'.

Onnodig te vermelden dat zulke foto's in de pers met gemengde gevoelens werden bekeken door de achterblijvers.

De telegrammen die voor ongerustheid en later voor opluchting zorgden bij het thuisfront.

Ook de pers wilde later graag een toelichting en verhalen uit de eerste hand.

De mooiste foto bij dit artikel

Eén ding is zeker:

De blauwe UN-baret mag Danny Murphy met ere dragen.

Bedankt Danny dat je deze episode uit jouw leven met ons hebt gedeeld.

Herman Sligman

Videobeelden van het pand in Maradi direct na het incident, kunt u bekijken via deze link:

<https://www.britishpathe.com/asset/248214/>

Diversen.

Bron: QOR Regimental Museum and Archive via Gerrit Bruggink.

Op maandag 26 februari 2024 hielden leden van het dienende Regiment, de Regimental Trust en het Regimental Museum and Archive toezicht op de overdracht van het Victoria Cross van sergeant Aubrey Cosens aan het Canadian War Museum.

John Stephens, museum directeur

Hoewel het museum dit waardevolle stuk met trots zou hebben tentoongesteld, hebben ze dat nooit veilig kunnen doen.

Als gevolg hiervan wordt het al jaren in een veilige opslag bewaard.

Dit historische artefact, niet alleen belangrijk voor de geschiedenis van het regiment maar ook voor die van het land, zal eindelijk de erkenning en toegang krijgen die het werkelijk verdient.

Te zijner tijd zal het worden toegevoegd aan de bestaande Cosens-tentoonstelling van het Canadian War Museum.

Aubrey Cosens, VC

De aanwezigen waren ere-kolonel-majoor-generaal David Fraser (in ruste), ere-luitenant-kolonel Manjat Minas, bevelvoerend officier luitenant-kolonel Chris Boileau, regiments-sergeant-majoor Chief Warrant Officer Justin Thorn, Regimental Trust-president majoor Tony Schultz (in ruste), Trustlid luitenant-kolonel John Fotheringham (gepensioneerd) en directeur van het Regimental Museum, majoor John Stephens (gepensioneerd).

Onbekende soldaat krijgt na 107 jaar grafsteen met naam in Ieper

Bron: VRT Nieuws 20 maart 2024. (Gemeld door comrade Dré van Roomen)

Foto's: Thijs Pattyn.

In het Belgische Ieper heeft een onbekende soldaat uit de Eerste Wereldoorlog alsnog een grafsteen met zijn naam erop gekregen. Dat meldt de VRT. Waar er eerst nog 'Known unto God' op de steen stond, valt nu de naam te lezen van de Engelsman John Harold Bott, die 107 jaar geleden overleed.

Bott werd in 1917 begraven, op 21-jarige leeftijd.

'De Britten zijn al sinds 2018 bezig met het onderzoek om te weten hoe hij heette', zegt Niek Benoot van het Hooge Crater Museum, dat tegenover de militaire begraafplaats ligt.

'In een oorlogsdagboek konden de onderzoekers terugvinden op welke datum de soldaat gestorven is', zegt hij tegen de Vlaamse omroep. 'Aan de hand van een medaille konden ze hem identificeren, maar je moet het allemaal kunnen bewijzen. Het bleek een werk van lange adem.'

Kappers leerling.

Uiteindelijk zijn ze inderdaad meer over hem te weten gekomen. Zo werd duidelijk dat de sergeant in 1896 in Londen was geboren en drie broers had. Hij was kapper in opleiding toen hij zich bij het leger voegde na het uitbreken van de Eerste Wereldoorlog. Bott kreeg een medaille opgespeld voor het veroveren van een machinegeweer. Hij raakte wel gewond bij die actie.

De Engelsman kreeg gisteren bij een ceremonie zijn nieuwe steen. De plechtigheid werd bijgewoond door zo'n 125 Britse soldaten

'Ik ben vooral blij voor de nabestaanden dat de gesneuvelde een naam heeft gekregen' zegt Benoot tegen de VRT.

Op de begraafplaats van Hooge Crater in het West-Vlaamse Ieper, dicht bij de Franse grens, liggen bijna zesduizend gesneuvelde soldaten. Van meer dan de helft is de naam niet bekend.

Ietsje geschiedenis.

Een greep uit de gebeurtenissen in maart tijdens de jaren 1940-1945.

1940

5 maart

Stalin tekent een bevel om de Poolse krijgsgevangenen officieren te executeren. Beria, hoofd van de NKVD zal het bevel laten uitvoeren. Zie [Bloedbad van Katyn](#).

12 maart

De Britten besluiten tot Operatie Wilfred, een actie om het noorden van Noorwegen en Zweden, in het bijzonder de haven van Narvik en de ijzerertsminen in Galliväre, te bezetten.

13 maart

Het einde van de Winteroorlog, het staakt-het-vuren tussen de Sovjets en Finnen gaat van kracht. De Finnen betreuren 25.000 doden en 43.000 gewonden. De verliezen bij de Sovjets worden geschat op 200.000 doden en 400.000 gewonden.

14 maart

Nu de Winteroorlog beëindigd is, wordt Operatie Wilfred afgeblazen. De Britten zijn bang dat de actie ertoe zal leiden dat Noorwegen en Zweden de kant van Duitsland kiezen.

1941

4 maart

[Operatie Claymore](#): Britse commandotroepen landen op de Lofoten (Noorwegen). Tien Duitse schepen worden tot zinken gebracht, meer dan 200 Duitsers worden gevangengenomen en 300 Noorse vrijwilligers naar Groot-Brittannië overgebracht. Codeboeken en rotors van de totdantoe onbreekbare Enigma-machine van de Kriegsmarine worden buitgemaakt. De Duitsers reageren met harde vergeldingsmaatregelen tegen de lokale bevolking.

1942

28 maart

De Britten bombarderen Saint-Nazaire in Frankrijk.
De Britten bombarderen het centrum van Lübeck, met 300 doden en 15.000 daklozen tot gevolg. Dit is het begin van Britse luchtaanvallen op Duitse steden in plaats van industriële doelen.

1943

5 maart

De geallieerden beginnen een bombardementsoffensief op het Ruhrgebied met een grootschalig bombardement op Essen. Het bombardement eist 400 tot 500 slachtoffers.

13 maart

Een groep legerofficieren onder [Henning von Tresckow](#) pleegt een aanslag op Adolf Hitler. Ze plaatsen een tijdbom in Hitlers vliegtuig, maar deze gaat niet af.

21 maart

[Rudolf-Christoph von Gersdorff](#) tracht een zelfmoordaanslag op Adolf Hitler te plegen. Hitler vertrekt echter alweer voordat zijn bom afgaat.

31 maart

Rotterdam weer hevig gebombardeerd door de Amerikanen. Er vallen 401 doden.

1944

2 maart

Heinrich Himmler beveelt dat alle ontsnapte en opnieuw gevangen krijgsgevangenen naar Mauthausen moeten worden gebracht om daar te worden vermoord.

11 maart

[Eberhard von Breitenbuch](#) tracht een aanslag te plegen op Adolf Hitler tijdens een bijeenkomst in Berchtesgaden, maar wordt niet tot de bijeenkomst toegelaten omdat deze alleen voor militairen van hogere rang dan von Breitenbuch bestemd is.

22 maart

De geallieerden beëindigen hun offensief op Monte Cassino zonder succes.

25 maart

[The Great Escape](#): 76 krijgsgevangenen ontsnappen uit het kamp Stalag Luft III, hoewel uiteindelijk slechts drie van hen daadwerkelijk uit handen van de vijand wisten te blijven. **(Meer hierover: zie [onze editie 2022-01](#))**

1945

2 maart

Eenheden van het Amerikaanse Negende Leger bevrijden tijdens [Operatie Grenade](#) Roermond en Venlo, waarmee de bevrijding van Zuid-Nederland is afgerond.

3 maart

Bij Geldern (Duitsland) ontmoeten de Amerikaanse en Britse en Canadese legers elkaar, waarmee Operatie Grenade en Operatie Veritable voltooid zijn.

5 maart

Duitse jongens geboren in 1929 worden opgeroepen voor militaire dienst. (16-jarigen!)

7 maart

De [Ludendorffbrug](#) over de Rijn bij Remagen valt onbeschadigd in Amerikaanse handen.

13 maart

Koningin Wilhelmina terug in Nederland.

23 maart

Begin van [Operatie Plunder](#), een geallieerde poging de Rijn over te steken nabij Wesel.

28/29 maart

[Megchelen](#) als eerste Nederlandse plaats ten noorden van de Rijn bevrijd.

UPCOMING.

Wat zit er in de planning? Zie de agenda.

<http://tinyurl.com/4yzn9jus>

Volg ons ook op Facebook:

<http://tinyurl.com/38cmrdct>

Voor de Jeugdafdeling van RCL Branch 005:

<http://tinyurl.com/cwbx7vzy>

Steun de doelstellingen van onze vereniging.

Donaties, hoe bescheiden ook, zijn altijd welkom.

Onze vereniging heeft de ANBI status.

Alle donaties komen in aanmerking als aftrekpost voor de belasting.

Scan de QR-code of bezoek onze website.

AFSLUITEN MET EEN GLIMLACH

